

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce
SKRYTÉ VÝZNAMY
Alice Šamalíková

Plzeň 2016

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Ilustrace a grafika
Specializace Malba

Bakalářská práce
SKRYTÉ VÝZNAMY
Alice Šamalíková

Vedoucí práce: Doc. akad. mal. Aleš Ogoun
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2016

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2005

.....

podpis autora

Osnova textové části bakalářské práce na FDU

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	1
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	4
3	CÍL PRÁCE	5
4	PROCES PŘÍPRAVY	7
5	PROCES TVORBY	9
6	TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	10
7	POPIS DÍLA	11
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	13
9	SILNÉ STRÁNKY.....	14
10	SLABÉ STRÁNKY	15
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	17
	a) Knižní a periodická literatura	
	b) Internetové zdroje	
12	RESUMÉ	18
13	SEZNAM PŘÍLOH.....	20

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Na střední škole, kde jsem studovala v ateliéru nejlépe popsatelem jako Prostorová tvorba, užívala jsem prostředků nemalířských. Byla mi blízká práce s papírem, knihou, sochařskou hlinou, postupně jsem se začala sžívat s kresbou a mé myšlenky začali směřovat k malbě. Moje maturitní práce už měla k malbě poměrně blízko. Malířskou přípravu jsem v té době neměla žádnou, takže jsem vytvořila soubory nevelkých soch a zátiší, které jsem uzavřela do dřevěných krabiček a jediný možný pohled do nich byl pomocí kukátka do dveří, čím jsem si splnila svoji touhu vytvořit jedno pohledový obraz. V této době, jako další věc, zabývala jsem se často autoportrétem, kresbou. Má osoba, při mé tehdejší oblibě v lidské figuře, mi byla vždy k dispozici a stala se tak výhodným studijním materiálem. Spíše však šlo o nějakou přirozenou chuť tuto činnost provozovat.

Po příchodu do Plzně, především po druhém semestru, ve kterém jsme se jako ateliér zabývali autoportréty, celková atmosféra a ne zrovna radost panující při práci na těchto úkolech ve mně vyvolala potřebu najít si motiv jiný. Intimitu, vždy přítomnou při tomto druhu práce, jsem však zachovala a od té doby jsem se věnovala především pomenším zátiším, která mi otevřela prostor mnohem větší. Pro mě v počátku paradoxně, zátiší mi poskytla prostor mnohem širší, otevřela se mi obrovská škála možností tak netypická pro něco, co má na první pohled pouze studijní účely.

Poprvé jsem začala přemýšlet o obraze jako takovém, o možnostech zobrazení, kompozici, velikosti obrazu, barvách a o nějaké abstraktní ideje, se kterou jsem se pouštěla do práce.

Ve čtvrtém semestru, když jsem měla pocit, že se posunuji dál, že jsem si během malby zátiší vypěstovala nějakou vizuální knihovnu

a budu schopna se pouze odrazit od nějakého počátečního motivu, začala jsem pracovat s fotkou, s plánem, že po první fázi práce odložím fotku stranou a motiv, kterému budu čelit nebude již nic reálného, ale motivem se stane právě obraz, který vzniká. Vznikly práce, které jsem byla poprvé ochotna nazvat obrazy. Za tuto cestu jsem vděčná, ale při zpětném pohledu vidím, že počáteční fotka hraje hlavní roli, než kterou měla mít a proto fotku jako referenci, prozatím definitivně odkládám.

Ve své bakalářské práci si tedy opět vybírám zátiší, jako k „formu“ neomezených možností.

Co se týče mé malířské, řemeslné průpravy, Ještě před jejím začátkem v ateliéru v Plzni, kdy v druhém semestru přišel pan docent Aleš Ogoun jakožto nový vedoucí ateliéru, a začal nám vštěpovat věci týkající se barev, štětců a začala tak konečně být nasycována má touha po principu mistr-žák, velice mi pomohl jeden soubor výukových videí na New Masters Academy, jehož jsem byla odběratelem prvních pár měsíců na FDU. Je to škola zaměřená silně na řemeslo, anatomii, kresbu a pro mě důležitou olejomalbu, kde má roli profesora americký malíř Steve Huston, realista, zastávající tzv. „Brown school“.

Právě začátky na FDU byly pro mě i celkově začátky v malbě a tak právě NMA pro mě byla důležitým směrníkem, který ze značné části určil cestu, po které jsem se vydala. Pan Huston má talent pro zjednodušení a zevšeobecnění různých malířských problémů, jedna k věcí kterých se dosud držím je to, že mi předložil x palet užívaných v historii, př.- paleta hnědé školy (Zorn), vs. impresionistická paleta. Naučila jsem se základní míchání barev, neb můj přirozený talent mě dříve sám o sobě nikdy nepustil dále než za základní matematiku modrá+ žlutá= zelená a tak mi tyto berličky postupem času pomohli

poznat, že se jsou i případy kdy zelená+ červená= fialová. Začala jsem si tvořit svoji vlastní paletu, která v průběhu dalších let pozbyla některé barvy a mnoho jiných zase obsáhla, ale její jádro je stále a vděk patří právě NMA.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Skryté významy jsem si zvolila nešťastně, dnes již vím, že došlo k nedorozumění, neb na podzim, kdy jsem tak učila, byly pro mě všechny možné projekty pro bakalářskou práci skryty kompletně a to mě logickým myšlenkovým pochodem přivedlo právě k onu brilliantnímu úkonu - vybrání si témata absolventské práce „skryté významy”. První semestr a půl hledala jsem tyto významy, nebo možnosti, které jsem považovala za již existující a mým domnělým úkolem bylo pouze hledat, chodit, zkoumat, následně malovat různé kompozice, které na mě jistě při tomto procesu promluví, načež jsem to plánovala přijmout a rozpracovat v sérii, která mi bude bakalářskou prací. Tak se ovšem nestalo, žádná vyšší síla mi projekt nepředložila, musela jsem to tak vzít do vlastních rukou.

Tématu jsem se ujala formou konfrontací. Soubor je to mnoho-konfrontační, kdy vedle sebe stavím podoby a funkce „předmětů” s jejich vlastními avšak dnes již neaktuálními „já” a jako třetí prvek těchto porovnání, rozmluv jejich případnou podobu; jde o mé asociace, popřípadě převedení jejich momentálních vzhledů do extrému. V některých obrazech jsem z tohoto třetího pohledu udělala hlavní téma, v jiných mají vedle sebe tyto tři strany rovnocenné postavení a vzájemně se sice výjimečně doplňují, většinou se však popírají. A právě důraz na tyto nesourodosti a kontrasty považuji za hlavní koncept, který slouží jako základna a propojuje jednotlivé obrazy.

3 CÍL PRÁCE

Cílem mé práce je prozkoumat možnosti zvoleného tématu a následnou selekcí vybrat jednotný princip, na základě kterého postavím cyklus obrazů. Zároveň bych chtěla, aby jednotlivé obrazy byly schopny obstát samy za sebe a nebylo nutno ostatních účastníků série pro jejich plné vyznění.

Mojí inspirací, referencí mi bude místo mého bydlení, protože zde trávím spoustu času a pakliže se mám zabývat skrytými významy, budu potřebovat čas na jejich objevení, pochopení a následné zpracování. Můj současný byt je prostor plný již hotových artefaktů, ke kterým není nabízený návod jak je chápat, jsou tu věci absurdních kombinací, které buď vznikly z pod ruky MgA. Benedikta Tolara, majitele bytu, nebo se samy utvářely životním stylem ostatních bývalých či současných nájemců. Skrytých významu tak nebudu tvůrcem, pokusím se je objevit a následně upravit tak, aby dobře sloužily finálním obrazům.

Zároveň jsem během let došla k zjištění, že všechny obrazy jako takové mají nějaký svůj skrytý význam, je jím důvod, proč vznikly, malíř chtěl něco zprostředkovat, ať už šlo o nějakou zprávu nebo vizuální zkušenost. Jak moc jsou tyto významy skryté určuje způsob zobrazení, do určité míry se schovávají za formu, za formu celkového obrazu, nebo jednotlivých předmětů, které se v obraze vyskytují; a jejich parametry (velikost, tvar, stylizace, barva,) a kompozice vypráví tyto příběhy.

Ať už se mi v tomto projektu povede zajít do jakékoliv hloubky skryté významy zde budou i v tom smyslu, že můj způsob, kterým vybrané věci chápu je jednou z možností jak je chápat. Nebudu nabízet k nahlédnutí původní artefakty a zátiší, snad v nich však zanechám

co si z jejich původnosti a tajemství, které budou i divákovi nabízet možnost hledání těchto významů, aniž by jim byla vedena ruka přehnanou doslovností.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Můj proces první semestr a pár měsíců k tomu, spočíval v hledání skrytých významů, neb jsem považovala za pravdu, že mojí rolí je jen hledat a odkrývat, že nebudu muset být právě konstruktérem těchto významů. To jsem se však šeredně pomýlila. Po tomto uvědomění, bylo mi procesem přípravy mé sžívání v bytě a formování konečného konceptu, který se týká konfrontací jednotlivých podob předmětů, které se zde nacházejí. Tento proces přemýšlení přímo souvisel s hledáním malířské formy.

Mám tezi, že cíl malíře nemusí nutně být předem připravený, že často právě to, co vznikne podvědomě, se po určité době stane tou pravdou, o které obraz je. Nemusí nutně vzniknou v reálném čase, kdy malíř čelí obrazu a buduje ho. Neznamená to, že jde dlouhodobě a pouze jenom pracovat bezhlavě a bez jakéhokoliv cíle, ale je o to, že malíř za sebou má určité propracované hodiny a nechci mluvit o manýrách, jde o nějakou vizuální, intelektuální a emoční knihovnu, kterou si nosí v hlavě a vždy, při každé následující práci aplikuje tyto nabyté zkušenosti a jeho cíle, které měl v minulosti a stále je neuspokojené nosí v mysli. V jednu dobu se do obrazu dostanou a nemusí to být na první pohled očividné. Potom se zde dostáváme právě do paradoxních situací, kdy vznikne obraz, kde jeho formální podoba, ve smyslu slovy popsat co se na obraze nachází, nehraje hlavní roli, neodpovídá reakci diváka.

Proto také říkám, že v dobu, kdy jsou obrazy čerstvě dokončeny, nemusí dávat smysl, a to ani malíři, ale může trvat určitý čas kdy je sám, nebo s něčí pomocí rozklíčuje. Obrazy nemají jednu pravdu, jsou namalované v jednu dobu a v průběhu dalších let se jejich význam mění. Interpretace děl vzniklých před stovkami let se často mění, děje

se tak částečně proto, že je předkládají různí lidé ale také je důvodem, že doba se kolem obrazu změnila a v každou dobu v odráží současnou skutečnost.

Souhrnem, roviny které určují „co je na obraze“ jsou:

- formální stránka obrazu, popsatelné slovy,
- idea malíře aktuální v době práce na obraze,
- idea malíře dříve neuspokojená, která se dostala na povrch,
- divák a jeho zkušenost ať už s malířem sdílená, nebo jemu neznámá,
- odrazy doby, ve které se obraz fyzicky vyskytuje.

Jistě zde nejsou všechny, ale přece vše kromě prvního bodu jsou skryté významy!

5 PROCES TVORBY

Proces tvorby provázela neustálá potřeba měnit celkový koncept, vždy však zanechat některé obrazy ze série minulé. To určilo formu výsledné práce, kdy jednotlivé obrazy stojí sami za sebe a příběh, který je za sérií jako takovou spočívá v dialozích, popřípadě situacích o více účastnících, ne však v komplexním eposu.

Po napnutí billboardoviny na vyrobený rám pro největší obraz, ukázalo se, že tento materiál skýtá neskutečné kombinace vlastností. Na jednu stranu má matný povrch klasického předšebsovaného plátna, na druhou je perfektně omyvatelný. To mi umožnilo skicování na velkém formátu přírodním úhlem, sžívání se s formátem, ale především neomezenou možnost nakreslit cokoliv. Především když jsem byla s plátnem sama, spadla ze mě veškerá touha zavděčit se, měla jsem možnost hodiny, bez sebevětšího myšlení kreslit, protože jsem věděla, že stačí vzít kus hadru a kresba je beze zbytku pryč. Úhly jsem si pro tento účel začala pálit sama a nestálo nic mezi mnou a možností svobodně pracovat. Začala jsem si uvědomovat, že mi tato možnost chyběla, vždy jsem měla buďto materiální důvody nebo šlo o nějakou autocenzuru. Teď jsem měla konečně pocit, že mé možnosti jsou neomezené a začala jsem hledat motivy, které bych mohla zpracovat.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Čtyři větší obrazy jsou napnuté materiály na rámech. Rámy drží pohromadě hřebíky, díky podpurným lačkám však kolize nehrozí. Na dvou rámech jsou napnuté materiály užívané na bilboardech v exteriérech, jde o polyesterovou tkaninu pokrytou PVC, povrch je z jedné strany kvůli případnému tisku zmatněný, šebse tak není třeba. Užití olejové barvy se na něj dobře uchytilo, před samotnou malbou byla tato vlastnost otestována a potvrzena. Na třetím rámu je napnuté již našebsované bavlněné plátno, šebse je polomastný. Na čtvrtém je užit tkaný materiál z převážné části bavlna, je opatřený arylovým tmelem, následně olejovým šebsem. Pět zbylých menších formátů jsou sololity, před samotnou malbou napuštěny akrylovou disperzí.

Na malbu byly užity olejové barvy UMTON, jejichž vynikající vlastnosti jsem si začala potvrzovat během posledních dvou let. Jeden konkrétní odstín je od firmy KOH-I-NOR, jde o indian yellow, transparentní teplou žlutou, která často značně určuje barevnost mých obrazů. Další které zde musím zmínit jsou UMTON kadmia, žlutá a především světlá červená, která je barvou nejdražší a i pro tuto vlastnost jsem se na ni upla jako na barvu symbolickou, je pro to vhodná i svou vysokou světelností, nepřehlédnutelností. Užívám ji především plasticky, je potřeba aby její hmota byla cítit.

Co se týče štětců, většinu odmaluji pár štětci které mají vlas z červeného sobola. Dokáží pojmout velké množství barvy, jsou jemné, ale zároveň drží tvar a jsou prakticky nezničitelné. Dále mám štetce všech možných materiálů a vlastností. Nejlépe mi však slouží ty s přírodním vlasem, protože mají všeobecně určitou schopnost regenerace, která syntetickým chybí.

7 POPIS DÍLA

Nejde o sérii, kde jeden obraz bez druhého nemůže žít. Je to série, kdy každý mluví vlastní řečí a vypráví svůj, vlastní příběh. Pojítkem a společným faktorem je však něco, co už není aktuální, jedná se buď o zvěř, ze které již vyprchal život, nebo předměty, které kdysi sloužily jinému, většímu účelu.

Zvíře, jako mezistupeň mezi zemí a člověkem, nám dávalo znát, že člověk není jediný a jedinečný prvek přírody, bylo součástí fungování planety, nyní však slouží člověku jako bizarní dekorace.

Sloup, kdysi užívaný při stavbě monumentálních chrámů sloužících z prvu bohu, poté člověku. V tuto chvíli je to však pouze směšně velký sloupeček, který mi slouží k odložení kávy. Aby jeho funkce byla jasnější, zašla jsem o kousek dál a ponížila ho na popelník. Není to však výmysl, předchozím obyvatelem ateliéru byl tak opravdu užíván. Jeho původní účel jsem však připoměla alespoň pohledem, který mu kdysi patřil. Pohled frontální s mírným podhledem na vrchní část a udělala jsem z něho světelnou dominantu obrazu a jeho osvětlenou část jsem zasadila do středu obrazu.

Dalším prvkem, který od začátku poutal moji pozornost, vzhledem k mé předchozí zálibě v temných studiích koster různých zvířat, byly dvě nad sebou umístěné lebky zvířat. Vzhledem k tématu bylo mým úmyslem posunout tuto formu k symbolistnímu výrazu a proto jsem využila tu nejsilnější a nejzákladnější asociaci. Tyto pozůstatky mi evokovali mýtické hlídače brány do pekla.

Největší obraz s fretkou, v rozverně náladě, kterou pociťoval zřejmě i MgA. Benedikt Tolar, při vytváření bizarního objektu, jsem s nadsázkou „vykoukala” v tomto tvarosloví motiv rakety, což bylo podpořeno vánočními třásněmi, tekoucími z útroby vypreparované

lišky, pro mě v tu chvíli tak podobné vermírné raketě. Zdůraznila jsem tak svoji asociaci, z třásní udělala oheň typický pro startující raketu; a prachový oblak, který tato akce vyvolává jsem naznačila do kruhu seřazenými nedopalky cigaret.

Prvním impulzem k této sérii bylo naše soužití a boj s občasným „stádečkem“ myší, které nám vždy nějaké množství času běhá pod nohama a následně zemře pod rukama. Tento proces smrti provázel všechny mé vybrané motivy, věnovala jsem mu tak dva menší obrázky, kde na jeden jsem zachytila myš, která právě a v této poloze zemřela. Na obrázku druhém je už naložená ve vodním skle. Tímto mým aktem, naložením myši, jsem však její procesy zpomalila a je to prozatím konečná fáze tohoto jednoho tvora.

V obrazech užívám předmětů, které mají buď hlavní, nebo podpůrný význam. Ač mám téma skryté významy, nejde a nemůže se za každým předmětem v obraze hledat jeho vlastní vzkaz, mají svůj obrazový důvod, nejsou však nositeli zpráv. Není zde však nic zbytečné, na obraze s fretkou, raketou, se v pravé části velebí pytel s odpadky. Veškerá moje práce se odvíjí od reality, což i zde znamená, že tento pytel v průběhu malby byl v mém zorném poli. Obrazy jsou však záznamy z prostor svým způsobem naprosto obyčejných, bydlí tu dvě osoby, které mají své lidské potřeby. Nechtěla jsem motivy zasadit do zcela vlastního prostředí, týká se to lidí, týká se to nás.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Každý obraz je pro malbu jistým přínosem, buduje se tak jistý arzenál, kdy jednotlivé práce buď stojí samostatně, obtojí svět i sami sebe, nebo přispějí do vývoje malby, kdy obrazy, nebo jejich části, slouží jako odrazový můstek pro další generace účastníků malby.

Navíc jediné co právě při tvorbě samotné práce mohu ohodnotit, je fyzická podoba obrazů, forma, barvy, kompozice. Vzhledem k tomu, že mé záměry jsou lehce zpátečnické co se týče mého zálibení ve způsobu práce se světlem a řekla bych i kompozicí, neshledávám v této práci momentálně nic revolučního.

Jako přínos pro obor, co se týče dnešních dní bych však považovala právě tak tradiční techniku, jakou je mnou užitá olejomalba. Myslím, že je dnes často vynechávána, ale jako technika má možnosti ze všech ostatních ty nejširší. A pakliže s ní budu schopna tvořit zázraky, mohlo by to vést k návratu k ní. Proč ji upřednostňuji uvedu alespoň na jednom příkladu a postavím vedle sebe olej a akryl. Akryl dnes tak oblíbený, a výrobci tak rád připodobňován k oleji, nedisponuje snad jedinou jeho vlastností. Společně s tím, že jsou omezené na transparentní, nebo polotransparentní a tím, že nevykazují zrovna dobré vlastnosti co se týče barvivosti, schopnost barvy ovlivnit ostatní barvy, absolutně vylučují možnost práce ve hmotě a tak jediné dvě možnosti jak s ním pracovat je buď pomocí lazur, což má jeden jasný charakter, nebo práce s čistými tóny což je pro specifickou, nebo alespoň cílenou, barevnost pohroma.

9 SILNÉ STRÁNKY

Za silnou stránku bych považovala jednotlivé obrazy, spíše než celou sérii. Myslím, že každý je schopný stát za sebe. Obrazy mají relativně dobré kompozice podporující jejich ideu i nějaký čistě vizuální dojem. Na některých obrazech jsou detaily, nebo části, které považuji za vyloženě dobře zvládnuté a doufám, že jednou tak bude vypadat celý obraz. Jako další bod bych zmínila barevnost, kterou si postupně budují a myslím, že v ní je duch staré i dnešní malby vedle sebe.

10 SLABÉ STRÁNKY

Obrazy vznikaly postupně delší období, ale při začátku práce na nich jsem neměla pevně daný koncept pro všech devět obrazů, ani jsem neměla vymyšlený žádný klíč, nebo princip, kterého bych se držela, platil by pro celou sérii, nebo ji tvořil. Během postupné práce mě napadly možnosti jak na případnou konečnou sérii nahlížet a tyto možnosti se měnili až do posledních dnů, kdy jsem měla většinu obrazů téměř dokončenou a stále jsem neměla na sto procent hotový koncept. Je to má stránka, která platí při mé práci však vždy, prvně se pustím do práce a myšlenky přicházejí společně s vrstvami na plátně. Nyní však jde o devět obrazů a dlouhou dobu, kdy jsem na nich pracovala, kdy mi hlavou proběhlo nespočet konceptů, které se mi často zdály silné, ale nedaly se nikdy plně aplikovat na celou sérii. Když se mi tedy začala zaostřovat finální myšlenka, nebylo již tolik času na práci a stále jsem měla problémy s počtem a formáty obrazů, které jsem nemohla měnit. Těsně před koncem jsem tedy stále a kontinuálně uzpůsobovala koncept obrazům a obrazy konceptu až vznikl nějaký kompromis mezi moji chutí malovat obrazy a na sílu tlačenou povinností dostat za obrazy nějaké skryté významy. Mé počáteční pochopení tohoto tématu přestalo dávat smysl v chvíli, kdy byl deadline na obzoru. Ztratila jsem se v něm a křečovitě jsem se snažila vkládat do obrazů něco, co tam mít nechci, respektive, občas mám a nevadí mi, když se tak stane, není však mým záměrem mít v obrazech to „něco“, co jsem cítila, že mám povinnost do nich dát.

Vždy jsem radostně přijímala témata zadaná někým třetím, bavilo mě se s nimi prát, bohužel jsem si tentokrát, sama svoji hloupostí, zvolila téma, které je v přímém protikladu s mým naturelem. V určitých chvílích mi vzalo veškerou radost z práce.

Slabou stránkou mé práce je, že jsem nenašla dostatek síly poprat se s těmito problémy včas, malovat jako to dělám vždy a časem po asi delší době, došla bych cíli mnohem snadněji a pravděpodobně s lepší, propracovanější sérií. Místo tohoto boje malbou s obrazy, zvolila jsem cestu, a to jsem musela vědět, když jsem tak učinila, po které chodit neumím, cestu, kdy si určitý typ malířů vše ujasní předem a malba jako taková je už jen řešení malých problémů, neb většina práce probíhá mimo obraz.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

1. GOMBRICH, E. Umění a iluze: studie o psychologii obrazového znázorňování. Praha: Odeon, 1985. 534s. ISBN 01-525-85.
2. ELKINS, James. Proč lidé pláčou před obrazy. Praha: Academia, 2007. ISBN 978-80-200-1509-9.
3. REZEK, Petr. K teorii plastičnosti. 2., rozš. a pozměn. vyd. Praha: Ztichlá klika, 2011. ISBN 978-80-904641-0-0.
4. BĚLOHRADSKÝ, Václav. Společnost nevolnosti: eseje s pozdější doby. 3. vyd. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2014. 369 s. ISBN 978-80-7419-167-1.

b) Internetové zdroje

- 1: HUSTON, Steve. An Introduction to Art Philosophy. (Soubor videí.) Dostupné z <<http://www.newmastersacademy.org/browse-by-instructor/?instructor=steveh>>

12 RESUMÉ

Hidden meanings in terms of an artwork which has been created with the artist's idea about the world we live in. The idea is the key thing in history of art without which there is no such a thing as art. I was questioning the perception of an idea itself. It could be some message of a man who wants to express his simple experience of something.

The 'something' could be such a thing as light, situation, love, death, whole spectrum of emotions or simply, a taste of an object, its form, manner of use or other qualities that are worth expressing. In a manner of visual art and its precious branch painting a way of capturing is the major thing for how a painting is perceived by a viewer. This is what the viewer is looking at. A captured idea of an artist. There were evolved literally millions of ways of capturing the idea in history.

When an artist did not want his message to be read by anybody he keyed it into alternative forms and their combinations, we speak of symbolism. The second and opposite way is an evident urgency of an artist who has immediate need to say something so loudly that he literally throws shades of color to canvas and in this case we speak of impressionism. The third and final way I've been interested to in my work (definitely not the last one in general) is again opposite of those two is an expressionism. It happens when the artist's idea does not fit to the real world...

Even though these three artistic styles are really different I tried to create my work using all of them or perhaps being somewhere in the middle of them. I tried to capture my idea of my experience with the world as closely as possible yet I realize that you can only get

close to your vision and never feel you captured it in its complexity. I tried to capture the joy of light even though I was seeing the death just next to it. It did not weigh too much, just couple of grams but it was muddling my eyesight and I was not willing to ignore it.

13 SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1

Sloup, vlastní malba

Příloha 2

Fretka, vlastní malba

Příloha 3

Lebky, vlastní malba

Příloha 4

Myš fáze 1., vlastní malba

Příloha 5

Myš fáze 2., vlastní malba

Příloha 6

Benedikt Tolar: Skúsme to cez vesmír

Příloha 1
Sloup, Vlastní malba

Příloha 2
Fretka, vlastní malba

Příloha 3
Lebky, vlastní malba

Příloha 4

Myš fáze 1., vlastní malba

Příloha 5

Myš fáze 2., vlastní malba

Příloha 6

Benedikt Tolar: Skúsme to cez vesmír...; 2010; 157 a 96cm; kožešiny, plast, elektromotor¹

---

¹ Z oficiální internetové stránky B. Tolara. Dostupné z: <http://tolarbenedikt.com/cs/projekt/zverinec>